

**Whistler-blower brev till WHO-panelen för revidering av the Guidelines for Noise in Europe
NOISE: A startling case of two schools in proximity to wind turbines**

Dear Mme Héroux, I should be grateful if you would ensure that this report reaches the ladies and gentlemen of the panel reviewing the WHO's noise guidelines for Europe.

In an effort to assist a society in danger, I feel obligated to make this case public. I am employed in schools within a rural area. The projects I am involved in run throughout the school year. I hope it will be understood why I cannot reveal names and locations. Sadly, I must protect myself against the professional consequences which could result from a fully detailed testimony.

During the past two years, I have worked in a school located **5 km to the east** of a small wind farm, whose elevation is about 300 feet above that of the establishment. Most of the time, the school is **downwind** from the 2 MW wind turbines. In 2014/2015, I worked with the kindergarten consisting of 20 children aged 2.5 to 5 years of age. I've been engaged in this work for a long time, and I know the region and its people very well.

I was surprised how hard it was to manage this class of very young children. Actually, the teacher would systematically divide the class into two groups of 10, although I usually have no problems working with whole classes. Nonetheless, I found it hard to maintain the concentration of many of these children. In addition, a lot of pupils exhibited unusual and completely improper behaviour, which was violent and disruptive. I had rarely encountered this before with children of that age group, and never in such proportions. I did not understand why at first. It wasn't the teacher's fault: he was kind and rigorous at the same time, which is perfect for such small children.

During the second school year, I was again assigned to that school, but this time in two classes: the kindergarten divided into two groups, and a class with children aged 6 to 7.

This second class was absolutely unmanageable during the five first sessions. Its experienced teacher commented to me it was like that most of the time, he just could not handle those children. Yet again, nothing was wrong with the teacher. Several children seemed to be extremely ill at ease, a feeling shared by the teacher. **There were instances of fits, outbursts of rage, rolling on the floor, knocking tables over and provoking each other into violent behaviour.** The teacher was losing confidence and was also beginning to feel ill himself, on one occasion coming very close to a burn-out. The tiredness etched upon his face reflected his struggles. It should be noted that he also had problems with his memory, and it was becoming obvious that the children's behaviour was not the only cause of his troubles, but that the location as well was a highly plausible culprit.

I soon made the connection with the wind turbines, because this behaviour reminded me of two children I had worked with a couple of years ago: they lived 800 yards from a wind farm. Having realised that, I started to check on the wind direction every time I drove to the school, when passing the wind turbines which in any event can be seen from the village.

From the start of the 6th session the change was dramatic: this class was the most peaceful I had ever taught. The children were remarkably calm and took part in the experiments in a very constructive way, intervening advisedly, all without pushing and shoving or fighting. Notably, the wind was blowing from the east, **from the village to the wind farm**, not the other way around as it did previously. I informed the teacher about my observation.

Some time later, having worked during the morning in the kindergarten, I was having lunch with their teacher in the classroom before going to another school. At noon, he was called by his third colleague. The 6-7 year olds' teacher had left the school in tears, after a horrible morning spent with his pupils who had behaved particularly violently and unbearably. While we were eating, we stopped talking for a moment. This is when I felt the school vibrating, as if a lorry were passing on the country road 300 feet away. This vibration however, did not cease. In fact, the whole school was vibrating strongly, and

we listened to that humming sound for a long moment. We opened the window, but there was no noticeable source of noise outside. It wasn't the air extraction fan either, for we could hear its less obtrusive noise separately.

The classrooms had probably been vibrating during the whole morning, but this had been covered by the background noise of our activities. There is therefore very good reason to believe that this could have been the cause of the particularly strong malaise felt in the disruptive class of 6-7 year olds during the morning. That particular room faces the wind turbines and clearly acts as a sound box. The two other classrooms are more protected, but that didn't prevent us from hearing strong vibrations in the kindergarten room, situated at the back of the building. The teacher of that class had also heard the noise very well. It is important to note that a sustained wind had been blowing **from the direction of the wind turbines** for several days.

The children all live in villages situated below the wind turbines, and were born after the construction of the wind farm. I recently met the mother of one of the children. She told me about the problems caused by the highly excitable nature of her two children and their classmates. She didn't know what to do, so she had called a woman who claimed to be able to 'demagnetise' her children. She also had special EMF electricity outlets installed. When I told her about my observations, her face immediately lit up and her comment was: « it's quite possible ! »

I had worked previously in the same school, in the same conditions and within its ancient building before the turbines were built. I retain happy memories of these times.

I have also worked, twice, in **another school**, located **2 km west from a similar wind farm**. First it was before the wind project was built, and I had found the children to be quick-witted, with many brilliant pupils among them, one being even recognised as exceptionally gifted. The second time around, it happened 4 and 5 years after the erection of the turbines. This was a part-time job which lasted 18 months, with 8-10 year olds.

When I took that assignment, I found that **a very large proportion of the pupils had special education needs, a large number of them bound to low attainment, and many had learning disabilities officially recognised (dyslexia, dyscalculia, dyspraxia etc.)**. Out of a class of 25 pupils, not a single one was considered brilliant. The same problems could be found in the second class, again with no children obtaining high grades. Given the high pedagogical quality of the teachers (they were the same as before the wind turbines), the eventual social problems of some of the children (not more than anywhere else) couldn't justify the massive failure in this primary level schooling.

I thought this failure might have been caused by EMF pollution from permanent WIFI signals, and the faint natural light in the classes. But it was the same as years ago, and the same in other schools, where I had met numerous brilliant children. **Again, the only difference here was the wind farm's proximity.**

Unlike the first school, and considering the prevailing westerly winds, this one was located **upwind** from the turbines, and at the same altitude. The children here didn't exhibit the same violent temperaments and behaviour as those described earlier in the first case, or as the two children living 800 yards from wind turbines. On the contrary, this was a very peaceful class, almost lifeless, lacking in concentration, vitality and reactivity, with poor oral participation. A large proportion of children exhibited serious learning difficulties. In addition, when working in that school **I became dizzy** whenever rising from my desk, or when leaning over a child and straightening up. Here again, I thought the WI-FI was the cause (in fact it could have contributed some).

Comparing the two schools, the first one is located **downwind** about 300 feet below and 5 km away from wind turbines, with pupils born after these were erected, living in homes in much the same topographical situation as the school. **They exhibit severe behaviour outbursts when the wind blows from the direction of the turbines.**

In the second case we have a school located **upwind**, 2 km from another wind farm and at roughly the same elevation as its turbines, with pupils born before the construction of the wind farm, living in the same village as the school. **A high proportion of them have severe learning difficulties which didn't exist in that school before the wind turbines.**

As the inquiry is about ambient noise, generally speaking, I also wish to report the harm done by air extraction fans and milking robots, which have invaded our farms. Contrary to the earlier milking machines, they don't only work 2 x 2 hours a day, but keep humming around the clock, causing health problems to cattle and humans alike. This is not counting with the heat pumps. Actually, sources of infrasound are springing up everywhere. And although out of topic, please allow me to briefly mention the digital boards, the operation of which requires teachers to close the blinds, thus depriving a whole generation of children of natural light for a large proportion of their school day. In short, in an increasing number of schools, all these negative impacts on health add up. **But clearly, from my experience as summarised above, wind turbines are responsible for the most harmful impacts.**

I hope my testimony will enable you to write directives that will protect our children from these most harmful effects. I did not sign it, because too many "politically-incorrect" whistle-blowers have lost their jobs, which is something, you will appreciate, myself and my family cannot possibly risk or afford. Only authorised persons in very senior positions know my identity. **This report is, therefore, only anonymous with regard to its release into the public domain.**

I should be grateful for confirmation of receipt of this letter.

Sincerely

Signature: identity legitimately withheld (see last paragraph above)

Google-översättning:

**UK Whistler-blower brev till WHO-Panelen för revidering av Guidelines for Noise
Allvarliga effekter av vindkraftsbuller vid två skolor, belägna 5 respektive 2 km från vindkraftverk.
Onormala beteenden och försämrade skolresultat vid barndaghem och förskola.**

Kära Mme Héroux, jag skulle vara tacksam om ni kunde se till att den här rapporten når damer och herrar i panelen som gör översyn av WHO:s Guidelines for noise in Europe.

I ett försök att hjälpa ett samhälle i fara, känner jag mig skyldig att offentliggöra fallet. Jag är anställd i skolor inom ett landsbygdsområde. De projekt jag är involverad i löper under hela skolåret. Jag hoppas att det kommer att förstås varför jag inte kan avslöja namn och platser. Tyvärr måste jag skydda mig mot de professionella konsekvenser som kan bli följden av en fullt detaljerad vittnesbörd.

Under de senaste två åren har jag arbetat i en skola som ligger 5 km öster om en liten vindkraftpark, vars höjd är cirka 300 fot ovanför anläggningen. För det mesta, har skolan medvind från 2 MW vindkraftverk. Under 2014/2015, arbetade jag med förskolan som består av 20 barn i åldrarna 2,5 till 5 år. Jag har varit engagerad i detta arbete under en lång tid och jag känner regionen och dess folk mycket väl.

Jag blev förvånad över hur svårt det var att hantera dessa mycket små barn. Egentligen skulle läraren systematiskt dela upp klassen i två grupper om 10, även om jag oftast inte har problem med att arbeta med hela klasser. Ändå fann jag det svårt att upprätthålla koncentrationen hos många av barnen. Dessutom har en hel del elever uppvisat ovanligt och olämpligt beteende, som var våldsamt och störande. Jag hade sällan stött på detta tidigare hos barn i denna åldersgrupp och aldrig i sådana

proportioner. Först förstod jag inte varför. Det var inte lärarens fel: han var snäll och noggrann samtidigt, vilket är perfekt för sådana små barn.

Under det andra skolåret, hade jag återigen tilldelats den skolan, men den här gången i två klasser: dagis som delats in i två grupper och en klass med barn i åldern 6–7.

Denna andra klass var helt ohanterlig under de fem första sessionerna. Dess erfarna lärare kommenterade för mig att det var så den mesta av tiden, han kunde bara inte hantera dessa barn. Ännu en gång, ingenting var fel med läraren. Flera barn verkade vara extremt illa till mods, en känsla som delas av läraren. Det fanns fall av anfall, vredesutbrott, rullande på golvet, vältning av bord och provocering av varandra i våldsamt beteende. Läraren förlorade förtroende och började också känna sig sjuk själv och var vid ett tillfälle kommen mycket nära en burn-out. Trötthet etsades på hans ansikte och återspeglade hans kamp. Det bör noteras att han också hade problem med sitt minne, och det blev uppenbart att barnens beteende inte var den enda orsaken till hans problem, men att platsen var en mycket trolig orsak.

Jag insåg snart samband med vindkraftverken, eftersom detta beteende påminde mig om två barn som jag hade arbetat med ett par år sedan: de levde 800 yards från en vindkraftpark. Efter att ha insett detta, började jag att kontrollera vindriktningen varje gång jag körde till skolan, vid passerandet av vindkraftverken, som i vilket fall som helst kan ses från byn.

Från början av den 6:e sessionen var förändringen dramatisk: den här klassen var den mest fredliga jag någonsin hade lärt. Barnen var anmärkningsvärt lugna och deltog i försöken på ett mycket konstruktivt sätt, sökte svar, allt utan att trycka och knuffa eller slåss. Noterbart var att vinden blåste från öst, från byn till vindkraftparken, inte tvärtom som det gjorde tidigare. Jag informerade läraren om min iakttagelse.

En tid senare, efter att ha arbetat under förmiddagen i dagiset, åt jag lunch med dess lärare i klassrummet innan han skulle gå till en annan skola. Vid middagstid, kallades han av sin tredje kollega. Läraren för 6–7 åringarna hade lämnat skolan i tårar, efter att tillbringat en hemsk morgon med sina elever som hade uppträtt särskilt våldsamt och outhärdligt. Medan vi åt, slutade vi prata en stund. Det var när jag kände skolan vibrera, som om en lastbil passerade på landsvägen på 300 meters avstånd. Denna vibration upphörde dock inte. I själva verket vibrerade hela skolan kraftigt och vi lyssnade till det surrande ljudet under en lång stund. Vi öppnade fönstret, men det fanns ingen märkbar bullerkälla utanför. Det var inte frånluftsfläkten heller, för vi kunde höra dess mindre påträngande buller separat.

Klassrummet hade troligen vibrerat under hela förmiddagen, men detta hade täckts av bakgrundsbruset av vår verksamhet. Det finns därför mycket goda skäl att tro att detta kunde ha varit orsaken till särskilt stark sjukdomskänsla, som kändes störande i klassen för 6–7 åringarna under förmiddagen. Detta särskilda rum är vänt mot vindkraftverken och fungerar tydligt som en högtalarlåda. De två andra klassrummen är mer skyddade, men som inte hindrar oss från att höra starka vibrationer i dagisrummet, som ligger på baksidan av byggnaden. Läraren i den klassen hade också hört bullret mycket väl. Det är viktigt att notera att en ihållande vind hade blåst i riktning från vindkraftverken i flera dagar.

Barnen lever i byar belägna under vindkraftverken och föddes efter byggandet av vindkraftparken. Jag träffade nyligen modern till ett av barnen. Hon berättade om de problem som orsakas av den

mycket hetsiga naturen hos hennes två barn och deras klasskamrater. Hon visste inte vad hon skulle göra, så hon hade kallat en kvinna som påstod sig kunna "avmagnetisera" hennes barn. Hon hade också särskilda uttag mot EMF-el installerade. När jag berättade för henne om mina observationer, lystes hennes ansikte genast upp och hennes kommentar var: "det är fullt möjligt!"

Jag hade tidigare arbetat i samma skola, under samma betingelser och inom dess gamla byggnad innan verken byggdes. Jag hade glada minnen från dessa tider.

Jag har också arbetat två gånger, i en annan skola, som ligger 2 km väster om en liknande vindkraftpark. Först var det innan vindkraftsprojektet byggdes och jag hade funnit att barnen var snabbtänkta, med många lysande elever bland dem, en som även betraktas som exceptionellt begåvad. Den andra gången hände det 4 och 5 år efter uppförandet av vindkraftverken. Detta var ett deltidsjobb som varade i 18 månader, med 8–10 åringar.

När jag tog det uppdraget, fann jag att en mycket stor andel av eleverna hade särskilda utbildningsbehov, ett stort antal av dem är bundna till låg prestation och många hade officiellt erkända inlärningssvårigheter (dyslexi, dyskalkyli, dyspraxi etc.). Ur en klass av 25 elever, kunde inte en enda anses lysande. Samma problem kan hittas i den andra klassen, återigen utan barn som erhåller höga betyg. Med tanke på den höga pedagogiska kvaliteten hos lärarna (de var samma som innan vindkraftverken) och de eventuella sociala problemen hos några av barnen (inte mer än någon annanstans), kunde det massiva misslyckandet inte förklaras på denna primärskolenivå.

Jag trodde att detta misslyckande kan ha orsakats av EMF föroreningar från permanenta WIFI signaler och svagt naturligt ljus i klasserna. Men det var samma som tidigare år och samma i andra skolor, där jag hade träffat många lysande barn. Återigen, den enda skillnaden här var vindkraftparkens närhet.

Till skillnad från den första skolan och med tanke på de rådande västliga vindarna, låg denna framför vindkraftverken och på samma höjd. Barnen här uppvisade inte samma våldsamma temperament och beteende som beskrivs tidigare i det första fallet, eller som hos de två barnen som bodde 800 meter från vindkraftverk. Tvärtom var det en mycket lugn klass, nästan livlös, saknade koncentration, vitalitet och reaktivitet, med dålig oralt deltagande. En stor del av barnen uppvisade allvarliga inlärningssvårigheter. Dessutom, när jag arbetar i den skolan blir jag yr när jag reser mig från mitt skrivbord, eller när jag är lutad över ett barn och rätar mig upp. Återigen, trodde jag att WI-FI var orsaken (i själva verket kan ha bidragit en del).

Vid jämförelse av två skolor, där den första ligger medvind ca 300 fot under och 5 km från vindkraftverk, med elever födda efter att dessa restes och som bor i bostäder i stort sett på samma topografiska situation som skolan. **De uppvisar allvarliga beteendebrott när vinden blåser i riktning från vindkraftverken.**

I det andra fallet har vi en skola som ligger i frånvind (framför), 2 km från en annan vindkraftpark och på ungefär samma höjd som dess turbiner, med elever födda före byggandet av vindkraftparken, som bor i samma by som skolan. **En stor del av dem har allvarliga inlärningssvårigheter som inte fanns i den skolan innan vindkraftverkens uppförande.**

Eftersom WHO:s översyn handlar om omgivningsbuller i allmänhet, vill jag också rapportera skadorna av frånluftsfläktar och mjölkkningsrobotar, som har invaderat våra gårdar. I motsats till de tidigare

mjölkningsmaskinerna fungerar de inte bara 2 x 2 timmar per dag, utan pågår brummande dygnet runt och orsakar hälsoproblem för boskap och människor. För att inte att räkna med värmepumpar. Egentligen växer infrakällor upp överallt. Och även utanför ämnet, låt mig kortfattat nämna de digitala skivor vilkas användning kräver att läraren stänger persiennerna och därmed berövar en hel generation av barn, dagsljus för en stor del av sin skoldag. Kort sagt, i ett ökande antal skolor, kan alla dessa negativa effekter på hälsan förekomma. Men helt klart, från min erfarenhet som sammanfattas ovan, vindkraftverk är ansvariga för de mest skadliga effekterna.

Jag hoppas att mitt vittnesbörd gör att du kan skriva direktiv som skyddar våra barn från dessa mest skadliga effekter. Jag har inte undertecknat det, eftersom alltför många "politiskt inkorrekta" tipsare har förlorat sina jobb, vilket är något som du bör uppskatta, och som jag själv och min familj omöjligen kan riskera eller ha råd att förlora. Endast behöriga personer i mycket höga positioner vet min identitet. Denna rapport är därför endast anonym med avseende på dess utsläpp i det offentliga rummet.

Jag skulle vara tacksam för att bekräfta mottagandet av denna skrivelse.

Vänliga hälsningar

Signatur: identitet legitime ges (se sista stycket ovan)